

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/159/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011539
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120011539.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného J. R., nar. X. G. XXXX v U., trvalé bydlisko X. XXX, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 23. septembra 2020, č. k. 9PP/105/2020-16, na neverejnom zasadnutí konanom 19. novembra 2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného J. R. zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 23. septembra 2020, č. k. 9PP/105/2020-16, podľa § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného J. R. (ďalej len odsúdený) o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 30. januára 2017, sp. zn. 3T/58/2016.

Zamietnutie žiadosti okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, no nespĺnil hneď prvú materiálnu podmienku, keď vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie. Tento záver okresný súd oprel o hodnotenie odsúdeného, z ktorého vyplynulo, že opakovane porušoval ústavný poriadok, aj v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd ďalej dôvodil tým, že u odsúdeného nebola splnená ani druhá materiálna podmienka, teda nie je daný predpoklad, že by na slobode viedol riadny život. Tento záver okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený sa dopustil závažnej násilnej trestnej činnosti (lúpež, vydieranie, ublíženie na zdraví), pričom 10. októbra 2009 vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov. Napriek výkonu trestu odňatia slobody sa opätovne dopustil násilnej trestnej činnosti, z čoho bolo zrejmé, že ani výkonom trestu odňatia slobody nebol u jeho osoby dosiahnutý účel trestu.

Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva na podanie sťažnosti, no odsúdený voči uzneseniu zahlásil sťažnosť, ktorú ku dňu konania neverejného zasadnutia bližšie neodôvodnil.

Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie 10. novembra 2020.

Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmienkové prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu.

Presnejšie povedané, odsúdený vykonal pomernú časť z postupne uložených trestov, lebo od 14. apríla 2016 si nepretržite až doposiaľ odpykáva postupne dva tresty odňatia slobody, konkrétne od 14. apríla 2016 do 14. apríla 2020 vykonával trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na ktorý bol odsúdený podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Skalica z 14. septembra 2015,

sp. z. 4T/38/2015, sp. zn. 1T/12/2014 a od 14. apríla 2020 až do 10. decembra 2020 vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na ktorý bol odsúdený podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 30. januára 2017, sp. zn. 3T/58/2016. V prvom prípade bol odsúdený za zločin a v druhom prípade za prečin, preto bolo potrebné, aby vykonal pomernú časť z každého z týchto trestov (2/3+1/2), čo splnil 10. apríla 2019.

Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 odsek 1 Trestného zákona, okresný súd pochybil, keď skonštatoval, že odsúdený túto podmienku spĺňa len čiastočne. Podľa názoru krajského súdu odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. Je to zjavné z jeho hodnotenia vypracovaného ústavom, kde sa konštatuje, že napriek určitým nedostatkom v správaní sa toto po intervenciách personálu stabilizovalo na požadovanú úroveň, je pracovne zaradený, bol štyrikrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol, pričom plnil ciele stanovené programom zaobchádzania. Túto materiálnu podmienku preto krajský súd považoval za splnenú.

Avšak na to, aby mohol byť odsúdený podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle ust. § 66 odsek 1 Trestného zákona spĺňať aj druhú materiálnu podmienku a síce, že je od neho možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pokiaľ ale ide o druhú materiálnu podmienku, tu sa krajský súd plne stotožnil s názorom okresného súdu, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

V tomto smere poukazuje krajský súd na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia s tým, že sa s ním v tejto časti stotožňuje bez potreby tieto dôvody opakovať.

Krajský súd dodáva, že zmysel podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienčne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Pritom posúdenie otázky novej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.